

[Ibsen.]

som de betaler i Licensafgift, tror jeg rigtig nok, at det i høj Grad vilde komme til at ringe for den højtærede Finansministers og ogsaa for de skattebevilgende Myndigheders Øren her i dette Land, men Skatteyderne synes at være et mere godmodigt Folkefærd — i hvert Fald har de hidtil været det — end Lytterne.

Jeg tror ligesom en æret foregaaende Taler, at det er heldigt, at dette Forslag er kommet, fordi jeg føler, at det kongelige Teaters Skæbnetime nu er inde. Lykkes det ikke at skaffe en bedre Balance paa Teatrets Budget, naar Radiofonien nu skaber Mulighed for en Dobbeltscene, tror jeg, Taalmodigheden vil briste hos en stor Del af Lovgiverne i denne Sal, hvad det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaaards Tale jo ogsaa syntes at vise, og saa vil man komme til det Resultat, at man enten helt vil slaa Haanden af Teatret, eller at man vil bevare det kongelige Teater som Talescene og lade Opera og Ballet sejle sin egen Sø.

Der er jo ogsaa kunstinteresserede Folk, der virkelig omfatter vort Teater med Kærlighed, som mener, at Skuespillet skal bevares paa Kongens Nytorv, men at Operaen med Støtte af Radiofonien og maaske med Støtte af Kommune og Stat skal have sit eget Musikhus, saaledes at de tre Kunstarter deles, idet Balletten følger med Operaen. Disse mener, at man ikke af Hensyn til det nationale Skuespil, ikke af Hensyn til Vaudevillen, ikke af Hensyn til, at en hel Del af vor dramatiske Litteratur er bygget op paa de tre Kunstarter, kan forsvare i en Tid som denne at bevare dem under fælles Tag, støttende sig til hinanden, hvis der ikke gives et bedre økonomisk Resultat. Men hvis det skulde ske, at man ikke kunde holde disse Kunstarter sammen, vilde jeg beklage det, for jeg tror, at noget vilde gaa tabt, som ikke let kunde erstattes, hvis denne Deling fandt Sted. Derfor hilser jeg det her fremkomne Forslag med Glæde ogsaa af denne Grund, og jeg haaber paa, at det Eksperiment, som her vil blive gjort med at skabe Dobbeltscenen paa denne Maade, maa lykkes.

Der er jo Tale om en Modernisering af det kongelige Teater, saaledes at der foretages Ændringer med Hensyn til Lys-, Varme- og Ventilationsanlæg, og jeg vil haabe, at de Forbedringer, der hermed følger, ogsaa maa medføre Besparelser. Jeg kan i høj Grad tiltræde, hvad det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen sagde: at det var vist bedst, at man hørte op med at lave Varme til det kongelige Teater i selve Bygningen

og tog Varmen udefra. Den kunde maaske føres herfra Varme anlægene ved Christiansborg Slot eller fra Gothersgade, hvor man nu vilde kunne faa den, hvis det viser sig at være billigere — man vilde ogsaa derved vinde Plads.

Ligeledes er der jo paataenkt en Sikring af Scenegulvet. Der har til Tider været Tale om en vis Brandfare i det kongelige Teater, og det vil naturligvis være nødvendigt at foretage saadanne Sikringsforanstaltninger. Det er mig ikke ganske klart, hvorfra Pengene hertil skal skaffes, det siges ikke rent ud, men jeg forstaar det saaledes, at de Penge, som indkommer ved Salget af de to Ejendomme til Radiofonien i Tordenskjoldsgade og Heibergsgade, skulde anvendes til disse Forandringer i det kongelige Teater, om de maatte være tilstrækkelige dertil.

Men een Ting er absolut nødvendig, hvis det hele skal gaa ogsaa paa denne Maade, og det er, at det kongelige Teaters Underskud bringes betydeligt ned. Jeg skal ikke gennemgaa Tallene — dem kan man jo læse sig til i Bemærkningerne, og dem er der jo ogsaa gjort opmærksom paa her. Man har ment, at vi kunde reducere det Underskud, som Teatret nu giver, ved Besparelser og ved Driften med Dobbeltscenen, saa at det fra 1 500 000 Kr. gik ned til $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Det vil være i bedste Tilfælde, hvis nemlig de Ting holder Stik, som man regner med i Bemærkningerne: at man tjener de Penge ind ved Dobbeltscenen og de yderligere Besparelser, som kan fremkaffes. Men allerede et aarligt Underskud paa 750 000 Kr. vil vist vække Betænkeligheder hos ikke faa Lovgivere i disse meget vanskelige Tider, og jeg vilde da finde — her vil jeg støtte de Udtalelser, som kom fra det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaaard —, at her kunde Stor-Københavns Kommuner meget godt træde til, da disse Kommuners Beboere jo har den største Glæde og det største Udbytte af det kongelige Teater, idet de har den letteste Adgang dertil, langt lettere end de Folk, som bor i fjernere Dele af Landet, og som i lige saa høj Grad maa bidrage dertil gennem deres Skat.

Jeg vilde finde, at Stor-København meget godt, hvis dette Underskud paa de $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. viser sig, kunde bidrage 400 000 Kr. til Dækning deraf eller i alt Fald Halvdelen. Derved vilde der skabes Mulighed for at opnaa — hvad jeg betragter som meget værdifuldt —, at Opera og Ballet kunde bevares, og at Staten, foruden at støtte Nationalscenen, kunde overkomme at yde en vis Grad af Støtte til andre, kom-